

Archeologische Vindplaats bij Poeldijk

Ontwikkelingsbedrijf de Westlandse Zoom bouwt op de grens van Kwintsheul en Poeldijk een nieuwe wijk: De Gouw. Maar voordat de huizen gebouwd mogen worden wordt eerst archeologische onderzoek gedaan. En dat onderzoek heeft de afgelopen tijd interessante resultaten opgeleverd. Dat het een bijzonder gebied is, was al bekend: het aangrenzende terrein kreeg de status van archeologisch rijksmonument nadat in de jaren zeventig fundamente van een Romeins gebouw en een militair diploma werden aangetroffen. Ten zuiden van het monument is nu opnieuw steenbouw gevonden, waarschijnlijk een buitenmuur van hetzelfde complex!

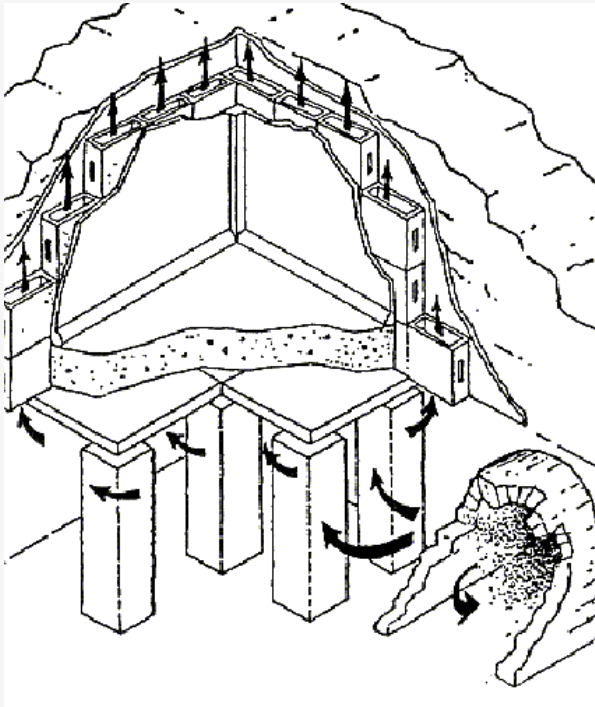
Steenbouw uit de Romeinse Tijd is in Nederland al een redelijk zeldzame vondst, maar zeker voor deze regio is het uitzonderlijk. De meeste gebouwen waren van hout gemaakt, bouwen in steen was slechts voorbehouden aan welgestelde mensen. Het stuk land zou wel eens de ontslagvergoeding van “de zoon van Amandus” kunnen zijn geweest. Dit is de naam die op het militaire diploma dat in de jaren zeventig werd gevonden staat vermeld. Een dergelijk diploma ontving een Romeinse soldaat na vijftig jaar dienst in het Romeinse leger.

Het Westland was in de Romeinse tijd eigenlijk niet geschikt om grote economische activiteit te ontplooiën door de ligging op een kreekrug. Bij Poeldijk gebeurde dit echter wel. Deze villa had dus een bijzondere plaats in dit gebied! De afdrucken van koeienpoten en ploegsporen die tijdens de opgravingen zijn gevonden, onderschrijven dit – al is het nog niet helemaal duidelijk welk karakter de productie hier had. Naast de gevonden steenbouw zijn er

meer kenmerken gevonden die wijzen op een Romeinse Villa, zoals het gebruik van dakpannen en resten van een hypocaust. Dit laatste is een verwarmingssysteem bestaande uit een verhoogde vloer die door middel van hete lucht uit een oven, een praefurnium genoemd, vanaf de onderkant wordt verwarmd.

Sporen van het praefurnium

Werking van het verwarmingssysteem

Vervoer over water

Over de verkaveling van het gebied is tijdens de opgraving ook meer duidelijk geworden. Rondom de kavel van vijftig bij zestig waarbinnen het stenen gebouw heeft gestaan, lag een greppel van zo'n vijf meter breed en plat uitgegraven. Waarschijnlijk is deze vaart gebruikt om bouw materiaal aan te voeren. De tufsteen die gebruikt is voor de fundering komt namelijk niet voor in Nederland. Deze moest in de Eifel worden gewonnen. Steenfragmenten met cement eraan, die in diezelfde vaart zijn gevonden, wijzen erop dat de villa op een later moment is afgebroken en de stenen weer over het water vervoerd zijn om ze op andere plekken te kunnen hergebruiken.

Het stenen gebouw zou eruit kunnen hebben gezien zoals de villa van Rijswijk (reconstructie)

Omdat er zo veel steen is meegenomen, is het helaas niet duidelijk hoe hoog de muren zijn geweest. Ook moet nader onderzoek nog uitwijzen wanneer het gebouw precies is afgebroken. Dit kan al in de Romeinse Tijd zijn geweest, maar ook pas in de middeleeuwen, wanneer na een lange periode met weinig menselijke activiteit de bewoning in dit gebied weer aantrekt.

Hoewel de opgravingen bijna zijn afgerond, is het werk hiermee nog niet gedaan! Alle vondsten en sporen die de afgelopen weken zijn aangetroffen, zijn geregistreerd en ingetekend op de kaart. De komende tijd zullen deze worden geanalyseerd en gedateerd, om ons zo nog meer te kunnen vertellen over het vroegere leven in dit gebied.

ADC ArcheoProjecten voert het archeologisch onderzoek uit onder directievoering van The Missing Link en in opdracht van Ontwikkelingsbedrijf de Westlandse Zoom.